

Kainulaiset vierailivat Apusen talolla tämän vuoden elokuussa. Sisälle ei voinut enää mennä, sillä talo on huonokuntoinen.

Asukaslehti 2/2022: Rajapatsaalta alkanut rakkaustarina on kantanut läpi elämän

Tiedote   **7.12.2022 12:24**

Eeva ja Seppo Kainulainen huomasivat sattumalta, että rouvan vanha kotitalo puretaan pois. He halusivat vieraila tutussa talossa vielä kerran.

Elokuussa vuonna 1967 imatralaista **Seppo Kainulaista** jännitti.

Oli vihkipäivä.

Vaikka päätös tuntui oikealta, jännitys tuntui vatsanpohjassa saakka, kun Kainulainen lähti noutamaan tulevaa rouvaansa Rajapatsaalla sijaitsevasta Apusen talosta.

Ja siellä morsion odotti. Kauniina, kuten aina.

Nuoripari vihittiin avioliittoon Tainionkosken kirkossa, häitä juhlittiin Osulan ravintolassa, Vääräntalon toisessa kerroksessa.

Juhlien jälkeen vastavihitty pariskunta muutti Tampereelle ja ryhtyi rakentamaan yhteistä elämäänsä.

Viimeinen vierailu talolla Vuonna 2022

Kainulaisen pariskunta vieraili Imatralla. Kuten usein ennenkin, he autoilivat Apusen talon ohi.

- Meillä oli tullut tavaksi ajaa talon ohi aina silloin tällöin, kun käymme täälläpäin. Veljeni asuu Ruokolahdella, joten vierailimme seudulla säännöllisesti, Seppo kertoo.

Tällä kertaa Apusen talolle oli ilmestynyt kyltti: Tämä kiinteistö puretaan.

- Se herätti kiinnostuksen. Halusimme käydä talossa vielä kerran, **Eeva Kainulainen** kertoo.

Vaikka hänen lapsuudenperheensä oli muuttanut talosta pois jo 1970-luvulla, jokin tunneside häntä veti takaisin. Vierailu onnistui elokuussa. Pariskunta suuntasi talolle yhdessä kaupungin kiinteistöpäällikkö Petri Nuutisen kanssa.

Sisälle ei enää voinut mennä, sillä huonoon kuntoon päässyt talo ei ollut sisältä turvallinen. Pihalle kuitenkin pääsi, muistelemaan ja katselemaan.

- Ei minulla erityistä kaipuuta sinne ole, mutta mieluisia muistoja tietysti jäi. Elinhän siellä koko lapsuuteni ja nuoruuteni siihen saakka, kunnes tiemme Sepon kanssa kohtasivat, Eeva sanoo.

Elämä jatkaa kulkuaan

Maailma on kohdellut meitä hyvin, he kertovat.

Imatralta lähdön jälkeen Kainulaiset muuttivat Tampereen kautta Helsinkiin ja lopulta Lahteen, jossa he asuvat edelleen.

Perhe kasvoi, tytär syntyi vuonna 1970, poika neljä vuotta myöhemmin. Nyt heillä on myös lapsenlapsenlapsia.

Elämässä on tapahtunut paljon ihmeellistä ja hyvää.

- Jumala on meitä johdattanut rakkaudella. En usko olleen sattumaa senkään, että huomasimme rouvan lapsuudenkodin joutuvan purettavaksi, Seppo tunnustaa.

Yksi asia heidän elämäntarinassaan tulee näin päätökseen.

Elämä jatkaa kulkuaan.

[Asukaslehti](#)

Purkaminen on viimeinen vaihtoehto

Kaupungin antamat purkupäätökset ovat harvinaisia.

Joinakin vuosina purkutuomioita ei anneta ollenkaan, toisinaan niitä annetaan muutamia.

Huonoon kuntoon päässeelle kiinteistölle annetaan ensin kunnostuskehoitus. Useimmiten omistaja tarttuu toimeen ja tekee tarvittavat toimenpiteet.

- Aina niin ei kuitenkaan käy. Omistaja voi esimerkiksi katsoa, että rakennus on päässyt niin huonoon kuntoon, ettei sitä enää kannata korjata, rakennustarkastaja **Matti Pöljö** kertoo.

Mikäli korjauksia ei tehdä, kaupunki voi asettaa omistajalle uhkasakon. Jos korjauksia ei sittenkään tehdä ja jos rakennus on päässyt niin huonoon kuntoon, että se aiheuttaa vaaraa ympäristölle, se voidaan määrätä purettavaksi.

- Usein tällaisista rakennuksista voi olla vaikkapa ikkunat rikki, mikä puolestaan houkuttelee asiattomia käyttäjiä ja se taas kiihdyttää rapistumista. Räystäät alkavat roikkumaan, katto notkahtaa, romahdusvaara kasvaa ja luvaton käyttö aiheuttaa usein tulipaloriskin, Pöljö kuvailee